

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/609-1/2019.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/609-2/2019	
Érkezett: 2019 MÁJ 15.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	li

Tisztelt Alkotmánybíróság!

kapcsolódóan az alábbi

kiegészítést

terjesztem elő a tisztelt Alkotmánybíróság elé.

II. Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

II.A) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése

XXVIII. cikk (1) bekezdése: " Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

XXVIII. cikk (7) bekezdése: „ Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

II. B) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miatt ellentétesek a megjelölt rendelkezésével:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog: „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, avagy igazságtalan, avagy nem tisztességes" 20/2017. (VII.18.) AB határozat, Indokolás (16). A testület az alapjogot abszolút jellegűnek minősítette, ugyanakkor abból számos részjogosítványt, egyebek között a bírósághoz fordulás jogát is kibontotta (17/2015.(VI.15.) AB határozat, Indokolás (103)-(109). A testület 2/2017.(II.10.) AB határozatában „ a tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános

kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű határidőn belüli elbírálás követelménye”/Indokolás (50)/.

A jelen ügyben a bírósághoz fordulás formális lehetősége volt számomra biztosítva. A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal HB/11-HAT/02970-2/2018. sz. határozata szerint bírósági felülvizsgálat kérhető a 2017. évi I. törvény 37. § (1) bekezdése alapján. A tájékoztatás alapján a keresetemet benyújtottam. A bíróság keresetemet elutasította, azzal, hogy keresetőségi jogom hiányát állapította meg.

Hivatkozott a bíróság: „ közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 17. § a) pontja a perindításra jogosultak körét elválasztotta az ügyféli minőségtől. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. Törvény (továbbiakban: Ákr.) 10. § (1) bekezdése értelmében ügyfél, akinek „ jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül(...)”. A Kp. 17. § a) pontja alapján „ a per megindítására jogosult az, akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási tevékenység közvetlenül érinti.” A két fogalom egymással összhangban azt a perindítási követelményt jelenti, hogy a jogosultság általános kritériuma a jog vagy jogos érdek közvetlen érintettsége. A bírói gyakorlat azonban szükségszerűen kitér az érintettség adott fokának vizsgálatára is. Így a közvetlenség adott fokának vizsgálata és hiányának megállapítása összefügg a keresetőségi jog vizsgálatával. A 2/2004. KJE közigazgatási jogegységi határozat rögzítette, hogy keresetőségi jog anyagi jogi kérdés, amely a félnek a vitában való anyagi jogi érdekelttségére vonatkozik, és így a jogvita érdeme körében bírálható el, hiánya a kereset ítélettel való elutasítását eredményezi, emiatt el kell különíteni a perindítási jogtól. A keresetőségi jog arra ad választ, hogy a jogsértés és az érvényesíthető alanyi jog vagy jogos érdek közötti kapcsolat fennáll. ”

A tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványa a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma azt a követelményt támasztja a bírósággal szemben, hogy a „ bíróságnak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság oldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.” /20/2017.(VII.18.) AB határozat, Indokolás (23)/.

A 2/2017.(X.2.) KMK vélemény megfogalmazza az ügyféli pozíciót 2018. január 1-től.

Ákr. 10. § (1) bekezdése a korábbiakhoz képest annyiban más, hogy immáron törvényi szintre emelve a joggyakorlatot közvetlen érintettséget követel meg: ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek (amelynek) jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak.

Az ügyfél érintettségének a fél jogát vagy törvényes érdekét illetően mindig a közigazgatási határozattal összefüggésben kell fennállnia.

A jog érintettsége megállapítható [REDACTED] ngatlan egyik hasznélvezője vagyok.

A jogos érdek érintettsége: a címképzési eljárás befejezése továbbra sem biztosítja, hogy a lakcímnnyilvántartásba be lehessen jelentkezni.

Az érintettség közvetlensége: a támadott határozat, [REDACTED] érinti, melynek egyik hasznélvezője vagyok.

A fél bizonyítási kötelezettsége: „ A Legfelsőbb Bíróság fentiekben kimunkált értelmezési gyakorlatot a közigazgatási perek sajátosságaira tekintettel azzal egészítette ki, hogy amennyiben a közigazgatási szerv a fél kérelme tárgyában döntött bíróságon felülvizsgálni kért határozatában, úgy ügyféli minősége sem a közigazgatási eljárás során, sem pedig a peres eljárásban nem vonható kétségbe (KGD2006.50.)” (Kfv.37.593/2012/10.)

A hatósági eljárás megindításakor 2015. szeptember 30. napján a Ket. volt érvényben és nem az Ákr. Az Ákr. visszamenőleges alkalmazását a törvény nem teszi lehetővé.

Az Ákr. **143. §** [Átmeneti rendelkezések]

(1) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

Ügyemben az Ákr. alkalmazását az átmeneti rendelkezések sem teszik lehetővé.

A Ket. ügyfél definíciójának célja, hogy a közigazgatási eljárásban mindenki, akinek jogát, vagy jogos érdekét az ügy érinti. érvényesíthesse ezzel kapcsolatos igényeit. A Ket. 15. § (1) bekezdése ezért rugalmas megfogalmazású, és ahelyett, hogy valamilyen taxatív felsorolást alkalmazna, csak annyit mond ki, hogy az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet tekintendő ügyfélnek, egyebek között, akinek jogát, vagy jogos érdekét az ügy érinti. A Ket. főszabályt egészíti ki a törvény 15. § (3) bekezdése szerint a törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik a Ket. 15. § (1) bekezdésében foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Megjegyezni kívánom, hogy az Ákr. 10. § (2) bekezdése hasonló tartalommal úgy fogalmaz, hogy törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek és szervezetek körét, akik (amelyek) a jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősülnek. A jogszabályon alapuló ügyféli minőségben tehát nem igényel további bizonyítást arra vonatkozóan, hogy a hatóság döntése jogot vagy jogos érdeket közvetlenül érint-e.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatából kitűnik, hogy a jogállamiság nélkülözhetetlen elemének tekinti a jogbiztonságot. A 9/1992. (III.5.) határozatában is kimondta: „ a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság, a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi(...) hogy az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. (...) a jogbiztonság (...) az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is megköveteli. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák.”

A hatósági határozat, illetve a hatályos jogszabályok alapján a bíróság ítéletében a jogszabályok önkényes, az Alaptörvénnyel ellentétes alkalmazása, értelmezése folytán, nem megfelelően került vizsgálat alá a közigazgatási határozat, illetve az ügyféli fogalom, a keresetőségi jog vizsgálata. Attól eltekintve, hogy a keresetőség jog vizsgálata olyan anyagi természetű kérdés, melyben a bíróságnak érdemben, ítélettel kellett állást foglalnia.

A visszamenőleges hatály tilalma szempontjából az elvégzett eljárási cselekmény időpontja a meghatározó. Ezt juttatja kifejezésre a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Jat.) is amelyre az Alkotmánybíróság a 3151/2013. (VII.24.) AB határozatában is hivatkozott. Eszerint: „a Jat. e körben kimondja, hogy jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.” Indokolás (17).

Ítéletében hivatkozott nem hatályos Ákr. alkalmazása Alaptörvény-ellenes, miszerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek. Jelen ügyben a Ket. előírását kellett volna alkalmazni a bíróságnak, vagy meg kellett volna indokolnia, hogy ezen jogszabályi rendelkezés alkalmazását miért mellőzte. A bíróság e

helyett azonban egy másik, későbbi időpontban hatálybalépő, ezért a jelen ügyben még nem alkalmazható jogszabályi rendelkezést alkalmazott. A visszaható hatály hiánya ellenére alkalmazta, ezzel a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat megsértette.

„ Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában összefoglalóan kimondta, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó eljárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon (lásd 7/2013.(III.1.) AB határozat, Indokolás (34)” Indokolás (26). „ /3375/2018. (XII.5.) AB határozat indokolás (56).

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében hivatkozik a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 17. § a) pontjára, illetve az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 10. § (1) bekezdésére. Megállapítja, hogy a két fogalom egymással összhangban azt a perindítási követelményt jelenti, hogy a jogosultság általános kritériuma a jog vagy jogos érdek közvetlen érintettsége. Ugyanakkor megállapítja, hogy a 2/2004. KJE közigazgatási jogegységi határozat rögzítette, hogy a keresetőségi jog anyagi jogi kérdés, amely a félnek a vitában való anyagi jogi érdekelttségére vonatkozik, és így a jogvita érdeme körében bírálható el, hiánya a kereset ítélettel való elutasítását eredményezi, emiatt el kell különíteni a perindítási jogtól. A keresetőségi jog arra ad választ, hogy a jogsértés és az érvényesíthető alanyi jog vagy jogos érdek közötti kapcsolat fennáll. Ez az elkülönítés az új Közigazgatási perrendtartás szerint is fontos: a Kp. 88. § (1) bekezdés b) pontja ugyanis kimondja, hogy „ a bíróság a keresetet elutasítja, ha a felperes jogának vagy jogos érdekének közvetlen sérelme nem állapítható meg.”

Keresetemet ezért elutasította, mivel jelen eljárásban keresetőségi joggal véleménye szerint nem rendelkezem. Indokolási kötelezettségét nem teljesítette, az ügy egyik leglényegesebb részéről, az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó Ket. előírásainak nem alkalmazása okairól nem adott számot a határozatban.

A Kúria már több határozatában rámutatott arra, hogy a közigazgatási perben kizárólag perindítási jogosultsággal rendelkező ügyfél esetében kell vizsgálni a keresetőségi jog fennállását, illetve annak hiányát. A keresetet előterjesztő fél abban az esetben rendelkezik keresetőségi joggal, ha a keresettel támadott közigazgatási határozatba foglaltak és az anyagi jogi jogszabályba rögzített joga, vagy kötelezettsége között fennáll a közvetlen kapcsolat. A közvetlen kapcsolat többek között akkor állapítható meg, ha a határozat a keresetet benyújtóra nézve rendelkezést tartalmaz, tekintettel arra, hogy az ügyféli pozíció biztosított.

A 2004. évi CXL. törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 12. § (2) bekezdése szerint hatósági ügy, ezért a hatósági eljárásban meghozott határozattal szemben mindazok felléphetnek, akiknek jogait a határozat érinti. A hatósági határozat közvetlenül érintette a jogaimat, az ügyféli jogállásom a hatósági ügyben biztosítva is volt.

A bíróságnak tudomása volt arról, melyről ítéletében említést is tesz, mely szerint: „A felperes mint a [REDACTED] kivett lakóház, iroda és garázs megnevezésű ingatlan haszonélvezője fellebbezést terjesztett elő a fenti sorszámu határozattal szemben.”

Jogos érdekem közvetlen sérelmét az okozta, hogy a több éve tartó [REDACTED] címképzési eljárása, továbbra sem biztosítja, hogy a lakcímnnyilvántartásba be lehessen jelentkeznem, mint a lakás hasznélvezője. A címképzési eljárás során 12 db lakás + 1 db iroda a központi címregiszterbe bejegyzésre került. Az ingatlan-nyilvántartásba az épület feltüntetésére, a közhitelesség biztosítása mellett csak a használatbavételi vagy fennmaradási engedély alapján biztosított. A használatbavételi engedély alapján 8 db lakás + 1 db iroda került feltüntetésre. A használatbavételi engedély szerint a lakásunk [REDACTED] [REDACTED] meghatározásra (emelet feltüntetése nélkül). A központi címregiszter szerint (2018. április 20. napján kelt IGAZ-7502/8/2018. sz. határozatában) viszont [REDACTED] [REDACTED]ünk beazonosíthatósága. Ennek alapján egyező beazonosíthatóság nem állapítható meg az ingatlanunk esetében. A címkezelési eljárás eredmény [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]ra sem biztosítja a lakcímnnyilvántartásba történő bejegyzését, mivel annak tulajdonosa más személy. Lakásunk tulajdonjoga a 4. sz. lakásba került bejegyzésre.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény szerint nyilvántartásba kerüljek, továbbra sem biztosított, mivel továbbra sem eldöntött, hogy [REDACTED] [REDACTED] lan haszonélvezője vagyok. A törvény szerint köteles vagyok a beköltözés után 3 munkanapon belül, tartózkodási, illetve lakóhelyem címét a települési önkormányzat jegyzőjének nyilvántartásba vétel céljából bejelenteni. Ennek a kötelezettségemnek 2005. februárjától nem tudok eleget tenni rajtam kívül álló okok miatt.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetösségi jog hiánya miatt utasította el a keresetemet, azt érdemben vizsgálva alaptalannak találta. Nem talált semmilyen a felperes anyagi jogát érintő jogszabályhelyet, amely összefüggésbe lenne hozható az általa támadott határozatban foglaltakkal.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében hivatkozik, a már ismertettet jogszabályokra. Az ítélete nem a hatályos jogszabályon alapult. A bemutatott indokolással megsértette az Alaptörvényben biztosított a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményét, mivel a hivatkozott jogszabályok megtartása mellett nem következik az a bírói döntés, hogy keresetösségi joggal nem rendelkezem. Az ítélet indokolása nem adott választ arra, hogy az ingatlan haszonélvezőjeként miért nincs az ügyben keresetösségi jogom, mely alapján a keresetemet elutasította.

„ A 7/2013. (III.1.) AB határozatában az Alkotmánybíróság – korábbi alkotmánybíróági határozatokra hivatkozva- rámutatott arra, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljességéhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen ezt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül. A közigazgatási határozatok törvényessége bíróági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság perbe vitt jogokat

és kötelezettségeket érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mércét kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja. A közigazgatási határozatok törvényességének bírói ellenőrzése tehát alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve, és a jogszerűség szempontjából felülbíráhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is.” 25/2018. (XII.18.) AB határozat, Indokolás (20).

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása volt csak meg, mivel a perbe vitt jogokat érdemben nem vizsgálta, nem bírálta el. A keresetemet azzal utasította el, hogy keresetösségi joggal nem rendelkezem. Így a közigazgatási határozat törvényességének bírói ellenőrzése nem történt meg. Nem teljesült az az alkotmányos szabály sem, hogy a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

„Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi. A jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó törvényi szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azok igénybevételének a módját /22/2014. (VII.15.) AB határozat, Indokolás (95)/, azonban a jogorvoslathoz való jog tekintetében az Alkotmánybíróság gyakorlata számos követelményt határozott meg, amelyeknek meg kell felelnie a jogorvoslati rendszernek. E követelmények vonatkozásában az Alkotmánybíróság gyakorlata az Alkotmány alatt és az Alaptörvény hatályba lépését követően is következetes volt. A jogorvoslat egyik elemeként az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítását rögzítette /35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás (16)/, melyhez a közigazgatási döntések vonatkozásában társult a bírói út rendelkezésre állásának követelménye is. További elemként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre visszaható módon orvosolja. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát /3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás (37), 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás (16)/. Végezetül pedig a jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslati eszközök igénybevételét foglalja magában /9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás (28), 20/2015. (VI.16.) AB határozat, Indokolás (16), vagyis elégséges az egyfokú jogorvoslat.” 25/2018. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás (17).

A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal 2018. augusztus 15. napján kelt HB/11-HAT/02970-2/2018. sz. határozatában közli, hogy „a határozat bírósági felülvizsgálata kérhető a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 37. § (1) bekezdése szerinti keresetlevéllel, amelyet a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve, e döntés közlésétől számított 30 napon belül a kormányhivatalnál kell benyújtani, vagy oda ajánlott küldeményként postára adni.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján mindenkit megillet a jogorvoslathoz való jog.

Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság feladata volt, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntést megváltoztatja. A bíróság a sérelmezett döntést nem vizsgálta meg, hanem keresetösségi jog hiányában elutasította a keresetemet.

Az ügyféli jogállásom nem ismerte el, amely a közigazgatási eljárásban megvolt, azt figyelmen kívül hagyta, megvonta. A közigazgatási perrendtartás, sem a Ket. sem a nem hatályos az Ákr. stb., nincs olyan jogszabályi előírás, mely ezt az eljárást megerősítené, sőt annak ellenkezőjét határozza meg a már előadottak alapján.

Ezt az álláspontot erősíti az Alkotmánybíróság gyakorlata is. Alkotmánybíróság 12/2015. (V.14.) AB határozatban megfogalmazásra került, hogy Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság támadott végzése nem biztosította az indítványozó számára a lehetőséget, hogy ügyféli minőségét elismerje. Ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által is védett jogos érdekére tekintet nélkül kizárta őt az eljárásból. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a végzést megsemmisítette. Alkotmánybíróság álláspontja szerint a Ket. ügyféli definíciójának célja az, hogy a közigazgatási eljárásban mindenki, akinek jogát, jogos érdekét az ügy érinti érvényesíthesse ezzel kapcsolatos igényét.

A tisztelt Alkotmánybíróság hivatkozott határozatában az indítványozót nem értesítették a telekalakítási engedély megadásáról, ezért eredménytelenül kérelmezte az ügyféli minőségének a telekalakítási eljárás vonatkozásában történő megállapítását. Esetemben viszont a hatósági eljárásban ügyféli jogállásom elismerték, melyet a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében viszont nem ismer el, jogállásomat, azt törvénytelenül megvonta. Így jogorvoslattal nem tudtam élni a számomra jogtalan hátrányt jelentő közigazgatási döntéssel szemben.

Az Alkotmánybíróság megállapította: „ Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. „ (3064/2014. (III.26.) AB határozat, Indokolás (16)-(17)). Alkotmánybíróság 12/2015. (V.14.) AB határozat, Indokolás (26).

A jogorvoslathoz való jog az ügyféli jog érvényesítésének egyik legfontosabb garanciája.

A jogorvoslatnak csak a formális lehetőségét biztosította a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság részemre, mivel a keresetösségi jogom megvonta, jogos érdekemre tekintet nélkül kizárt, így ennek alapján eljárását le sem folytatta, nem vizsgálta felül a közigazgatási határozatot, ez a jogorvoslathoz való alapjogom sérelmét eredményezte. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete sérti a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat, és a (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogom, mivel a perbe vitt jogaim érdemben nem vizsgálta, nem bírálta el. Nem indokolta meg, hogy a hatályos jogot miért nem alkalmazta, keresetösségi jogom hiányát mire alapozta. Ügyféli jogom törvénytelenül megvonva, ezáltal a jogorvoslati jogom ténylegesen nem érvényesült.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a kifejtettek alapján állapítsa meg a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.28.137/2018/4. sz. ítéletének Alaptörvénybe ütközését és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Budapest, 2019. május 13.

